

Jaroslav Kratochvíl

Jaroslav Kratochvíl pochází z významné světelské podnikatelské rodiny. Firma Františka Kratochvíla synové byla známá nejen na území českých zemí jako renomovaný podnik na broušení granátů. Prý až v Bologni se říkalo, že nevěsta se nemůže vdávat bez šperku z této brusírny granátů. Jaroslavův tatínek Josef si ještě před II. světovou válkou ze zkušené ve z Francii přivezl manželku Andrée. Mladým manželům se nejprve narodil syn Pavel a 7. 12. 1943 také Jaroslav.

Malý Jaroslav s maminkou

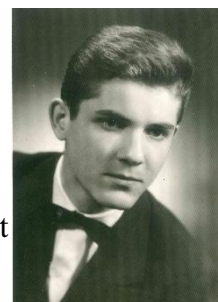
Dětství bylo sice podobné jako u ostatních dětí, nicméně mamčin původ přinesl Jaroslavovi výbornou znalost francouzštiny.

Jako malý zpěvák na náměstí plném lidí

Do Francie se za prarodiči podíval ve svých třech letech. Bylo těsně po válce, železnice byly zničené, takže cesta, na níž se Jaroslav nakazil černým kašlem a napadly ho všudypřítomné vši, byla poměrně dobrodružná. Francie byla kvůli politickým poměrům v tehdejší Československu na dlouhou dobu pro Jaroslava i pro jeho maminku nedosažitelná.

Základní školu Jaroslav absolvoval ve Světlé nad Sázavou. V roce 1957 ji zakončil závěrečnou zkouškou a poté byl navzdory svému původu přijat na Jedenáctiletou střední školu v Ledči nad Sázavou. Podle svých vlastních slov byl při studiích nedostižný lajdák...

Úspěšný maturant

Už během studií se výrazně věnoval svým zájmům. Po celý svůj život aktivně sportoval (hokej, házená, tenis, později hlavně ragby), ale měl zálibu i v hraní ochotnického divadla či ve zpěvu.

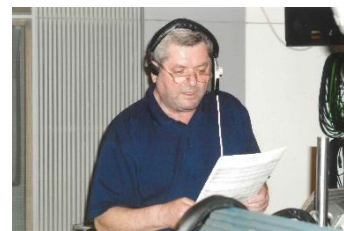

Ochotnický herec

Určité problémy v této době způsoboval původ obou rodičů. Maminka pocházela ze země, která nebyla pro komunistický režim v Československu příliš populární, a tatínek, původem z buržoazní podnikatelské rodiny, byl dokonce roku 1958 vyhozen z práce. Střední školu v Ledči ukončil Jaroslav v roce 1960 maturitní zkouškou. Jeho snem bylo stát se rozhlasovým novinářem, ale věděl, že kvůli původu ho na žurnalistiku nevezmou. Zkusil tedy podat přihlášku na divadelní fakultu. Byl však odmítnut s odůvodněním, že jeho rodina se málo zapojuje do socialistického života.

Vyučil se tedy zámečnickem v Královopolské strojárně i přes to, že po tom vůbec netoužil. Sám přiznává, že ho v této době nezajímalo kutilství, které bylo příznačné pro jeho chlapecké vrstevníky. Po krátkém studiu zůstal zaměstnán v Královopolské strojárně - také jen na krátký čas. Chtěl totiž po dlouhé době navštívit prarodiče ve Francii, jenže v okamžiku, kdy konečně přišlo povolení k vycestování, už neměl žádnou dovolenou. V tu chvíli se na schůzi ROH za Jaroslava postaví pro něj víceméně anonymní spolupracovníci z dílny (mohlo jich být až 500), kteří řediteli navrhli, že zameškané hodiny napracují. To byla velkolepá nabídka. Jenže ředitel strojárny tuto hozenou rukavici nezvedl. Jedinou možností, jak vycestovat, pro Jaroslava zůstala výpověď. Do Francie tedy odjel nezaměstnaný. Po návratu se ještě nechal rychle zaměstnat, ale vzápětí odchází na vojnu.

V letech 1965 - 1966 Jaroslav pracoval jako zámečnick v OPBH v Praze. V této době zpečetí svou známost s Marií svatbou. Tento vztah zůstal pevný až do současnosti.

Se sluchátky na uších? Prostě sen...

V roce 1966 se díky známostem se světelským rodákem Václavem Zajíčkem dostává Jaroslav na post technika ve Výzkumném ústavu vodohospodářském. V roce 1968 má na dosah práci v rozhlasu, ovšem vše přeruší vpád vojsk Varšavské smlouvy. V roce 1984 přechází do výrobní firmy Vodní zdroje Praha, kde vydrží až do pádu komunistického režimu. Pak konečně nastane čas začít si plnit životní sny.

Do rozhlasu se Jaroslav dostává na krátký čas díky vítězství v literární soutěži. Sám si nejvíce považuje rozhovoru se svou jmenovkyní Jarmilou Kratochvílovou, světovou rekordmankou v běhu na 800 metrů.

Smysl pro humor? Vždycky.

V 1. polovině 90. let Jaroslav získá díky své znalosti francouzštiny angažmá u francouzské filmové produkce, kde zprvu pracuje jako překladatel a řidič zároveň. Později se stává filmovým location managerem.

Zajímavou zkušeností se pro Jaroslava stává práce v kulturním centru Zahrada v Praze na Chodově. Dělá zde programy pro děti, ale také vlastní talkshow, ve které postupně vyzpovídá mnoho známých herců, scénáristů či režisérů (namátkou Chantal Poullain, otec a syn Svěrákovi, Jan Hřebejk či Vladimír Dlouhý, na kterého obzvlášť rád vzpomíná).

Ve volných chvílích Jaroslav také zpíval v hudebním uskupení Gospel Time Zuzany Stírské.

Po odchodu do důchodu se Jaroslav i se svou manželkou vrátil do Světlé. Mají spolu dvě dcery (Andreu a Zuzanu) a také čtyři vnoučata.